

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

308

Hely

Idő

"1920"

Személy

Helyszám

Szerző:

Cím:

Éjszaka a nagyköruton

Forrás:

Az Ujság

Bp.

1920. VII. 29.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Ejszaka a Nagyköruton.

— Az Ujság tudósítójától. —

Éjfél tájban, a mikor bezárják a kávéházakat, éttermeiket és barokat, Pestnek bizonyos részét előnti a nyüzsgés. Régen valamikor, boldogabb időben, egy kicsit büszkék is voltunk a mozgalmas, lármás és fáradhatatlan budapesti éjszakára, mert úgy éreztük, ez is egy jelenség, a melynel segítségével kezdünk világvárossá lenni. Ma azonban szemmoruan és restelkedve a balkáni városok ordító, civilizálatlan és félelmes vadságát látjuk megelevenedni. A hat éve kinlódásban kiégettek deliriuma tombol most éjszakánként nem békésen mulatozó, jókedvű polgárok és ifjak dáridozása hanem elkéseredett, letört, kifáradt és mindenki iránt ellenéges lelkek vad tusakodása a felébredt nyugtalansággal. A góczpont a Nagyköruton az a rész, a mely a Rákóczi-ut és az Andrássy-ut közt fekszik. Férfiak és nők, akadnak köztük egész kis gyermekleányok is, mintha Faust kertelenetét játszanák végig. Rokkantak és árokkantak, öt-hat éves gyermekek a cigarettával, gyufával, csipőfüzővel és verekedésekkel. Részeg csoportok ordítóása.

tötekedő síhederek sorfala, a mely napvilágnál sohasem látott típusokból verődik össze. Rendes és szelid polgári kedély számára megszűnt az éjszakai séta. Legfuresább és elviselhetetlenebb a kocsitak képe. Az utcakeresztezéseknél egész tömege a fiakkereknek, durva összevisszaságban, mint egy kattersali vásáron. Itt négy-öt kocsi egymás mellett, odébb megint néhány, pontosan az ut közepén állomásozva, aztán kocsik, a melyek minden látszólagos cél nélkül állandó mozgásban vannak. Utas nélkül robognak végig, vagy kerengenek egymás nyomában, miközben a kocsisok indián üvöltéssel és ostorpatogatással üdvözlik egymást. Aztán autók, a melyek fűsiketítő üvöltéssel robognak, zsufoltan nőkkel férfakkal, a kik torkuk szakadtából énekelnek és vissza-kiabálnak az utca népére. Autók, a melyeken egész cigánybandák ülnek, egy-két, tüvegekkel felszerelt ifjuval, a kik — tudja Isten — sehogy sem emlékeztetnek a régi autótulajdonosokra. Autók, a melyek szédítő sebességgel, mennydörögve hajszolják egymást. Éjszakánként a sofőrök így mulatnak, ari módon, mert nem olcsó mulatság ez ma, a mikor a benzin olyan drága és ritka dolog. A ki nappal él, alig lát autót a régi gépkocsigazdagsághoz képest, a ki pedig éjjel néz szét az utcán, csodálkozhat és azt hiheti, hogy soha ennyi autó nem volt Budapesten. Főleg pedig irigykedhet, mert naplénynél az autózás a vagyon, előkelőség és pompa szimbóluma, éjjel azonban kiderül, hogy elég hozzá a sofőrök jóbarátjának lenni.

da 1915.